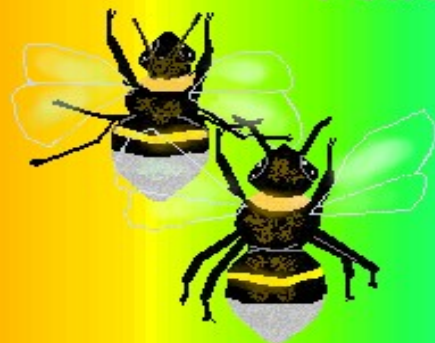

Bernard en de hopeloze hommels

PetraLouise Muris

"Bernard en de hopeloze hommel."

Geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris.

Voor kinderen rondom 8 jaar

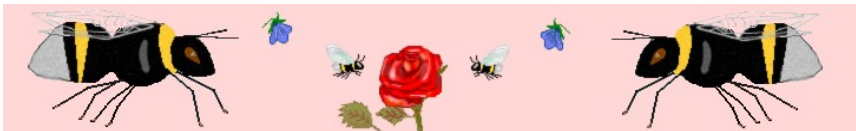
Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn **zonder reclame** of **gebedel** voor goede doelen of stichtingen **gratis** voor **eigen gebruik** te downloaden of te printen van: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze **kindvriendelijke site** is voorzien van **kindveilige keurmerken**.

Wereldwijd geregistreerd.

Sommige lange woorden hebben een afbreek-streepje.

Hoofdstuk

Bladzijde

1	3 Tover-poeder.
2	8 Ko luistert niet.
3	11 Ko is bang.
4	15 Toveraar Govert helpt.
5	19 In de jampot.
6	24 Bernard verzint een smoes.

HOOFDSTUK 1. TOVER-POEDER.

Bernard heeft voor het eerst samen met heks Nienke tover-poeder gemaakt.

Het is regenboog tover-poeder.

Hij denkt: "hoe moeilijk zal het zijn om ander poeder te maken?"

Heks Nienke zegt wel dat het gemakkelijk is maar ik ben daar niet zo zeker van.

Ik wil een keer tover-poeder maken waarmee je echt iets kunt toveren."

Bernard probeert het keer op keer.

Zijn poeder blijft nattig en korrelig.

Toch is hij er blij mee en stopt alles in een jampot. Daarna brengt Nienke hem thuis.

Als zij in de Kerkstraat aankomen staat Ko voor zijn deur.

Bernard bedankt heks Nienke:

"Dag tante Nienke! Het was een leuke dag.
Dank u dat u mij hebt thuis-gebracht!"

Nienke waarschuwt hem dat het tover-
poeder eerst goed moet drogen voordat
het gebruikt mag worden.

Zij maant hem om geen domme dingen te
doen. Zij zwaait nog even, stapt in haar
auto en rijdt langzaam de straat uit.

Bernard is blij dat Ko er is.

"Hallo Ko, leuk dat jij er bent.
Kom even binnen, ik moet jou iets
vertellen."

"Ik wil zo voetballen, ik blijf maar even,
het is zulk mooi weer!" zegt Ko.

"Weet je nog dat jij
vroeger een
regenboog-kleurige
voetbal kreeg?
Jij kwam toen je
softbal-kleding laten

zien omdat jij net op softbal zat.

Jij had toen net van jouw vader een dure
voetbal gekregen.

Jij dacht dat ik die had weg-getrapt.

Nou, dat was niet zo hè?

Ik had gewoon jouw bal betoverd."

Ko luistert niet goed, de betoverde
voetbal gaat aan hem voorbij.
Hij wil zo snel mogelijk buiten voetballen.

"Mijn vader dacht dat ik wilde voetballen.
Hij gaf mij die bal.
Maar ik zat al op mijn nieuwe softbal-club.
Mijn vader houdt niet van softbal.
Hij houdt van voetballen.
Ik voetbal wel graag maar ik had toen een
softbal nodig.
Die kreeg ik later op mijn club.
Ja Bernard, ik weet het nog.
Ik kwam toen alles laten zien.
Ik was zo' trots op mijn nieuwe spullen!
Waarom vraag jij dat?
Ik heb toch een nieuwe bal van jou
gekregen?
Die gekke gekleurde?"

"Wil jij iets geks zien?"

"Wat bedoel je?"

"Kijk Ko, ik heb tover-poeder gemaakt."

"O idioot! Tover-poeder?"

Dat bestaat niet eens!

Ben jij weer in je kleuter-tijd?

Laat zien, wat is dat voor een rotzooi?

Is het gekleurde suiker?

Mm het ruikt wel lekker zoet!"

Ko snuift boven de pot tover-poeder.

Zijn neus kriebelt ervan.

'Poeh, hat- hatsjie! Zoe-oemmm'

"O nee Ko!" schrikt Bernard.

"Jij bent in een hommel veranderd!

Kom hier dan zal ik de tover-kracht
ongedaan maken!

Ik heb geel tover-poeder."

HOOFDSTUK 2

KO LUISTERT NIET.

Ko luistert niet.

Hij heeft ver-schrik-ke-lijk veel zin in
nectar en stuif-meel.

Hij ziet een paars bloempje en kruipt daar
zowat helemaal in.

Er komt een tweede hommelmot aanvliegen en
nog een derde.

Zij zien er eender uit. Allemaal hetzelfde.

Bernard weet niet welke Ko is.

"Ko luister nou alsjeblieft!

Kom mee naar boven.

Ik zal de toverkracht ongedaan maken.

Boven staat geel tover-poeder!"

Alle hommelmotten vliegen weg.

Bernard ziet ze niet meer.

Wit van de schrik rent hij de buurt rond.

Hij is opzoek naar Ko
die in een hommél
veranderde.

Hij kijkt naar elke
bloem.

Hij roept zijn stem
schor.

Overal vliegen dikke
hommels.

"Waar ben je Ko!"

Bernard is in paniek.

"Misschien is hij naar huis," denkt hij.

"Ik zal naar zijn straat rennen."

Radeloos rent hij daar naartoe.

Hij weet eigenlijk best dat hij hem nooit
zal vinden.

Allerlei griezelige gedachten spoken door zijn hoofd.

Hij denkt: "ik moet Ko zijn moeder de waarheid vertellen maar dat durf ik niet. Dat niet alleen, zij zal mij niet eens geloven. Wat moet ik toch doen! Had ik maar nooit over die voetbal begonnen dan was Ko nog gewoon!"

Hij schreeuwt zo hard hij kan:

"Ko, Ko, waar ben je!

"O tjeetje wat moet ik doen!

Ik kan moeilijk over elke hommel geel tover-poeder strooien.

Ik heb niet eens genoeg.

Ko waar ben je, kun jij mij horen?"

Bernard snikt zachtjes.

HOOFDSTUK 3

KO IS BANG.

Ko heeft het te druk.

Hij vliegt van bloem naar bloem.

Hij beseft niet dat hij normaal gesproken geen hommels is.

Het lijkt een droom.

Hij is vergeten dat hij Ko heet en een mens is. Hij denkt alleen aan eten.

Het wordt langzaam schemerig.

Veel hommels vliegen naar hun nest in een holle boom.

Ko vliegt er eerst achteraan maar hun nest wil hij niet in.

Hij heeft het gevoel dat hij ergens anders heen moet.

Hij weet alleen niet meer waarheen.

Ko ruikt lekker stuifmeel van een roos.
Op enkele luizen na zit er geen insect op
de bloem.

Ko perst zich tussen de rozen-blaadjes.

Plots fladdert er iets op hem af.
Ko schrikt zich een ongeluk.
Hij vliegt van schrik door een open raam
een huis binnen.
Ko voelt dat het hier veilig is.

Hij blijft angstig tegen het open rol-gordijn zitten.

Als het 's- avonds erg donker wordt,
floept buiten het licht aan.

Ko kan nu iets zien, het ziet er bekend uit.
Ofschoon alles vreselijk groot is denkt Ko
dat dit zijn nest is. Hij valt inslaap.

Onder-tussen heeft Bernard aan Ko's
moeder gevraagd of Ko mag blijven slapen.
Zij weet niet dat hij tegen haar liegt om
tijd te rekken.

Zij beseft niet dat Ko allang in zijn eigen
slaap-kamer is.

Hij is de hommel is die op het rol-gordijn
zit.

Omdat Ko weer om-getoverd moet worden,
moet hij eerst gevonden worden.

Bernard weet niet dat Ko in zijn eigen slaap-kamer is.

Ko dommelt lekker op het rolgordijn.

Bernard kan maar 1 ding bedenken.

Heks Nienke moet komen.

Daarom stuurt hij haar een berichtje.

Help alstublieft tante Nienke!

*Mijn vriend werd een hommelt na het
snuiven van mijn tover-poeder.*

*Ik weet niet waar hij is en ik weet ook
geen tover-spreuk.*

*Zijn moeder mag niet te weten komen dat
het door mijn tover-poeder komt.*

Ik heb haar gezegd dat hij bij mij logeert.

Groeten Bernard.

HOOFDSTUK 4

TOVENAAR GOVERT HELPT.

Heks Nienke leest het berichtje.
Hoe kan zij Bernard helpen?
Ook **zij** weet niet waar de hommel is.
Als zij het zou weten zou zij wat tover-
poeder over de hommel blazen.
Waar zou die hommel kunnen zijn?

Na een tijdje heen en weer gelopen te
hebben, krijgt zij een idee.

"Klaartje kan mij vast helpen.
Ik zal het mijn zus vragen."

Zij pakt haar telefoon en toetst het
nummer van Klaartje in.

Tuut-tuut...tuut-tuut' klinkt het.

"Ja hallo met Klaartje! Met wie spreek ik?"

"Je spreekt met Nienke.
Och zus, ik heb jouw hulp hard nodig."

Nienke vertelt dat Bernard weer eens hulp nodig heeft.

Dat zijn vriend voortaan een hommelmel blijft zolang er niets aan gedaan wordt.

Zij vraagt of Klaartje een oplossing weet.

"O gunst, die jongen toch," moppert Klaartje. "Nee Nienke, zolang die hommelmel niet gevangen is kan ik het niet voor jou oplossen. Heb jij het Govert al gevraagd?"
"Nee nog niet, ik ga hem meteen bellen."

Er staat plotseling iemand in Nienkes kamer. Het is tovenaars Govert, haar neef. De tovenaars kan zich overal heen verplaatsen wanneer hij maar wil en dat zonder vervoer.

Nienke vertelt hem dat hij Bernard moet helpen omdat zijn vriend betoverd is.

Tovenaar Govert wil best helpen.

"Ik reis niet met de auto en niet met de trein.

Ik wil zo snel mogelijk bij Ko, Bernards vriendje zijn."

De tovenaar staat ineens in Ko's slaapkamer.

Hij ziet de hommel op het rolgordijn zitten.

"Kom op mijn hand zitten beestje."

Ko kruipt op Govert's hand.

"Zo is het goed.

Zo, nu een krachtige spreuk, maar niet hier, dan hoort jouw moeder het."

"We gaan niet met de auto en niet met de trein, wij willen nu bij Bernard zijn."

Nog geen tel later staat Govert met de hommel op zijn hand in Bernard's slaapkamer.

HOOFDSTUK 4 IN DE JAMPOT

"Hallo Bernard! Kijk, hier is Ko!
Ik moet jouw jampot lenen.
Ik kan hem moeilijk in mijn hand blijven
houden.
Geef, dan stoppen wij hem erin.

Govert strooit de jampot met tover-
korrels leeg over de vloer en stopt de
hommel daarin.
Vrijwel meteen groeien er kleurige
bloemen op het vloerkleed.
Govert lacht erom.
De tovenaar tovert ze meteen weg.

"Wat zat hierin Bernard?
Wat zat er in jouw jampot?"

"Die tover-rommel mocht toch denk ik wel weg-gegooid worden hè?"

Hij kijkt naar de dikke hommel.

"Ko moet eerst rustig worden.

Hij is zo beweeglijk."

De tovenaar
gaat op
Bernard's bed
zitten.

Hij wacht
totdat de
hommel rustig
wordt.

Maar Ko blijft druk, hij vliegt almaar de
jampot rond. Ko denkt dat hij droomt.
Hij heeft het idee dat hij een hommel is.
Hij heeft honger en vliegt aldoor tegen
het glas van de jampot alsof hij er-door-
heen moet.

De tovenaar grinnikt: " nou, nou, ha, ha,
die hommel is fit, ik zal hem maar eruit
halen!

Het heeft geen zin hem daarin te laten.

Hij wordt toch niet rustig.

Als ik hem omtover en hij zit nog in de
jampot, zal de pot uit-elkaar spatten.

Dan zit jouw vriend vol glas-splinters.

Ha, ha, er past immers geen mens in een
jampot?"

Govert laat de hommel ontsnappen.

Ko vliegt nu tegen het raam van Bernard's
slaapkamer en wandelt er-over-heen.

"Bernard jongen, nu ben jij aan zet.

Ken jij een tegen-spreuk?

Ik blijf erbij zodat ik kan ingrijpen als dat
nodig is.

Eerst moet jij zelf proberen je vriend
terug te toveren."

Hij lacht: "ha, ha, jij bent toch een
tovenaars- leerling?"

Jij wilde toch toveren?

Vertel, hoe los jij dit op?"

"Ik heb hier geel tover-poeder staan.
Ik ken ook een spreuk al is het maar een
hele kleine."

Bernard neemt een beetje tover-poeder in
zijn mond.

Hij loopt ermee naar de hommel op zijn
slaap-kamer-raam.

Hij blaast het uit over het beestje.

*"Hier pak aan,
dit maakt de tover-kracht ongedaan!"*

Het helpt, want binnen een oogwenk valt
een jongen **"bonker-de-bonk"** op de vloer.

Tovenaar Govert tovert Ko
on-mid-del-lijk inslaap en legt hem in
Bernards bed.

"Hij wordt vanzelf wakker.
Zeg jij hem dat hij zijn hoofd heeft
gestoten.
Neem jij maar het dekbed en slaap zelf
een keertje op de vloer."

De tovenaar pakt Bernards hand en zegt
vriendelijk: "nu ik met eigen ogen heb
gezien dat jij kunt toveren,
vind ik dat erg knap van jou.
Tja, ik moet naar huis.
Bernard, ik denk dat ik maar eens ga.
Tot kijk!

*Ik ga niet met de auto en niet met de
trein, ik wil..."*

HOOFDSTUK 6

BERNARD VERZINT EEN SMOES.

Als de tovenaar weg is loopt Bernard naar de huis-kamer.

Hij liegt: "ik ben niet zo lekker, ik ben misselijk. Ik hoef geen eten.

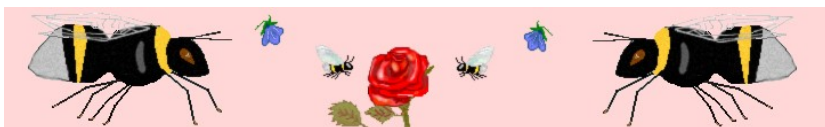
Ik ga naar mijn bed.

Welte-rusten mama."

"Beter-schap knul. Ga maar lekker slapen."

Bernard spreidt het dekbed over Ko.

Zelf laat hij zich geheel gekleed op de harde vloer zakken en valt inslaap.

"Waar ben ik?" roept Ko in het holst van de nacht.

"Bij mij, jij was hier inslaap gevallen."

"Joh gek! Ik weet daar niks meer van!"

"Jij stootte jouw hoofd tegen de muur toen jij op mijn bed sprong."

"Ik weet dat niet eens meer!

Ik weet niks meer behalve dat ik droomde dat jij poeder had en dat ik kon vliegen.

Wat een gekke droom!

Mijn hoofd gestoten?

Dus ik had wel dood kunnen zijn?

Weet mijn moeder dat ik hier ben?"

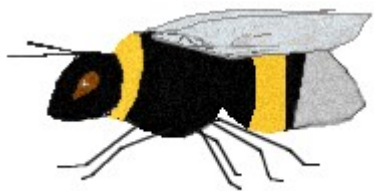
"Ja, ik heb haar gezegd dat jij bij mij mocht logeren. Ik durfde haar niet te vertellen dat jij niet wakker werd."

"Jee, als jou dat gebeurt bel ik de ambulance. Wat ben jij een oen zeg!"

"Ga nu maar verder slapen.
Jij voelt je nou toch goed?
Morgen vertel ik mijn moeder dat jij hier hebt geslapen."

Bernards moeder is boos omdat er een vreemd kind de keuken binnen-wandelt. Bernard had moeten vragen of er iemand mocht blijven slapen. Zij stuurt Ko meteen naar huis en zegt tegen Bernard dat hij niet naar buiten mag.

Als Ko thuis is voelt hij zich erg lollig. Zijn moeder merkt op: "het was zeker leuk bij jouw vriend."
Ko antwoordt: "tja... u zegt het. Ha, ha!
Ik heb wel raar gedroomd."

"U weet toch dat ik bang ben voor bijen, wespen en hommels?"

Nou, ik droomde dat ik er één was.

Ik was een dikke vette hongerige hommel."

Ko schater-lacht: "ha, ha, ha, Bernard snurkte zeker, vandaar mijn gezoem!"

"Ko, waarom kwam jij niet zelf even vragen of jij mocht logeren? (zeg Loos jeeren) Waarom stuurde jij jouw vriend?"

"Ik zal het de volgende keer zelf vragen, ik durfde het niet," jukt Ko om zijn moeder niet ongerust te maken.

Hij weet zich immers niets meer te herinneren, behalve die gekke droom.

Hij jukt: "ik was bang dat ik niet mocht."

EINDE.